

Til Fødevarestyrelsen.

Høring over forslag til lov om ændring af lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte, j.nr. 2013-15-2301-01264/KISE

DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug har haft ovenstående forslag til lov om ændring af lov i høring.

De foreslåede ændringer er i et vist omfang i overensstemmelse med anbefalingerne i rapporten fra Arbejdsgruppen om hold af svin fra december 2010, hvor det for at tilgodese dyrevelfærd anbefales på sigt at indføre et forbud mod fiksering af søer og gylte i løbeafdelingen. Det er imidlertid vores opfattelse, at fiksering af søer op til 3 dage omkring brunst samt individuel opstaldning i den aktuelle del af reproduktionscyklussen, hvor dyrene er særdeles socialt orienteret, kompromitterer dyrevelfærden unødigt. Desuden bør kravene til gruppeopstaldning skærpes af hensyn til såvel dyrevelfærd som succesfuld løbning. Der er redegjort yderligere for disse synspunkter nedenfor.

Forbrunst og brunst er kendetegnet ved en særlig høj motivation for aktivitet, opsøgende adfærd og social kontakt. Bevægelseshæmning pga. fiksering og begrænsning i social kontakt pga. af individuel opstaldning er derfor en særlig stor belastning for dyrene i netop denne periode, men kan lette arbejdet i forbindelse med løbning, især når der anvendes KS (kunstig sædoverføring /inseminering), og sikrer tillige, at poltene/søerne får ro de første timer efter løbning, hvilket øger chancen for succesfuld befrugtning. Korterevarende fiksering eller individuel opstaldning i forbindelse med løbningen er derfor hensigtsmæssigt, men af hensyn til dyrevelfærd bør varigheden af fiksering/individuel opstaldning begrænses til den tid, der er nødvendig for at sikre en håndterbar og succesfuld løbning. Dette vil være omkring 3 timer i forbindelse med løbning.

Fiksering i en periode på 3 dage vil derimod være en unødigt belastning af dyrene, og en belastning der i øvrigt vil blive større fremover, når fiksering optræder i mindre omfang som følge af forbud mod fiksering i størstedelen af reproduktionscyklus. For søer og polte, der gruppeopstaldes ved indsættelse i løbestalden vil både fiksering eller individuel opstaldning i en periode på 3 dage omkring brunst desuden medføre en unødigt belastning, når de sættes tilbage i gruppen efter løbning, idet selv kortere tids adskillelse fra gruppen synes at medføre øget aggression (Jensen, M.B., L. J. Pedersen, S.W. Hansen, L. Munksgaard, J. Ladewig, L. Matthews, 2001. Effect of interrupted social contact on the social behaviour of calves and piglets. Behavioural Processes 56:23-29).

DCA - Nationalt Center for
Fødevarer og Jordbrug

Karl Tolstrup

Specialkonsulent

Dato: 16. august 2013

Direkte tlf.: 87151265
Mobiltlf.: 22172062
Fax: 8715 6076
E-mail:
karl.tolstrup@agrsci.dk

Afs. CVR-nr.: 31119103
Reference: ktp

Side 1/2

Individuel opstaldning i løbe- og kontrolafdelingen kan, udover at være en belastning i sig selv, indebære, at aggression i forbindelse med dannelse af grupper til drægtighedsstalden forøges i forhold til, hvis gruppedannelsen sker i løbestalden, dels fordi arealtildelingen i praksis som oftest er større i løbeafdelingen end i drægtighedsstalden for at undgå skader, og dels fordi indtrædelsen af brunst nogle dage efter gruppering i løbestalden dæmper aggressiviteten. Der er ikke umiddelbart produktionsøkonomiske begrundelser i form af mindre plads- eller arbejdsforbrug eller utilstrækkelig erfaring med gruppeopstaldning i løbeafdelingen for at tillade individuel opstaldning. Afprøvninger for 8 eller flere år siden viste imidlertid, at reproduktionen kan forringes ved gruppeopstaldning, men den nu betydeligt øgede erfaring med gruppeopstaldning må formodes at have ændret dette forhold. Mulighed for individuel fodertildeling i implantationsperioden og gode arbejdsforhold i forbindelse med 3 uges drægtighedstest, der i Arbejdsgrupperapporten om hold af svin nævnes som en fordel ved individuel opstaldning fremfor gruppeopstaldning, kan i nogen grad sikres ved brug af stier til gruppeopstaldning med æde-/insemineringsbokse, der er det mest anvendte system i praksis. Dette system giver også svage søer mulighed for periodevist at undgå flokken, hvorved behovet for belastende flytninger til aflastningsstier bliver mindre.

Med hensyn til kravene i forbindelse med gruppeopstaldning skal vi gøre opmærksom på, at en arealtildeling i løbestalden, der svarer til arealtildelingen i drægtighedsstalden, er utilstrækkelig set i forhold til dyrevelfærd og generelt ikke anvendes i praksis. Den opfattende opspringsaktivitet under brunst er pladskrævende, og hvis skader skal undgås er yderligere pladstildeling nødvendig. Desuden øger det høje aktivitetsniveau, rastløsheden og de hyppige sociale kontakter under forbrunst og brunst risikoen for aggression, hvis der ikke tildeles yderligere plads. Ligeledes fordrer opspringsaktiviteten, at der stilles krav om skridsikre gulve, hvis skader skal undgås. Endelig synes størrelsen af reduktionen i kravet til smalleste stibredde i stier med gylte ikke umiddelbart velbegrundet ud fra forskellen i gylte og søers størrelse. Afslutningsvis er det vores opfattelse, at signalværdien ved at tillade brug af bokse i mere end få timer i nye staldd typer (nybygning eller ombygning, som vil være en uundgåelig konsekvens af den foreslåede lovændring) bør overvejes set i forhold til en politisk målsætning om på sigt at forbyde fiksering i hele reproduktionscyklus.

Høringssvaret er forestået af temakoordinator for husdyr, seniorforsker Karin Hjelholt Jensen med fagligt bidrag fra seniorforsker Lene Juul Pedersen, seniorforsker Mette S. Herskin, seniorforsker Karen Thodberg og sektionsleder Jan Tind Sørensen, alle fra Institut for Husdyrvidenskab.

Med venlig hilsen

Karl Tolstrup
Specialkonsulent, koordinator for myndighedsrådgivning DCA

Kopi: Center for Innovation